

УДК 616.441–006–092.18

B.B. Хазієв, I.B. Сорокіна

**ДУ «Інститут проблем ендокринної патології ім. В.Я. Данилевського
НАМН України», м. Харків
Харківський національний медичний університет**

ЕКСПРЕСІЯ РЕЦЕПТОРІВ ДО ЕНДОТЕЛІНУ-1 У ВУЗЛОВИХ ЕУТИРЕОЇДНИХ НЕОПЛАЗІЯХ ЩИТОВИДНОЇ ЗАЛОЗИ

Проведено імуногістохімічне дослідження експресії рецепторів до ендотеліну-1 в препаратах колоїдного зоба, фолікулярних аденом та раку щитовидної залози. Виявлено позитивну імуноактивність у 100 % випадків. Шляхом дослідження інтенсивності світіння визначено максимальну статистично вірогідну експресію рецепторів до ендотеліну-1 в тканинах фолікулярного, папілярного і медулярного раку щитовидної залози, що вказує на можливість розробки таргетної терапії онкологічної тиреоїдної патології на підставі активного пошуку речовин, здатних інгібувати рецептори до ендотеліну-1.

Ключові слова: ендотелін-1, щитовидна залоза, вузловий зоб, фолікулярна аденома, папілярний рак, фолікулярний рак, медулярний рак.

Ендотеліни (ET) – група біологічно активних пептидів широкого спектра дії, які є найважливішими регуляторами функціонального стану ендотелію. Їх вазоконстрикторні ефекти супроводжуються змінами системної та регіонарної гемодинаміки. Ці ефекти є найпотужнішими серед спричинюваних відомими досі агентами. Крім вазоконстрикторної дії, ET беруть участь у регуляції росту клітин. ET ідентифіковані в різних тканинах (легенях, нирках, мозку, периферичних ендокринних органах, плаценті та ін.) [1–3].

Відомо про існування трьох типів ET: ET-1, ET-2 та ET-3, які є продуктами трьох різних генів і мають виражені відмінності в структурі та судинній активності [2, 3]. Найбільш активним є ізомер ET-1, який, на відміну від ET-2 і ET-3, утворюється не тільки в ендотелії, але й в гладких м'язах судин, нейронах, глії, мезангіальних клітинах нирок, печінці та інших органах. Він вважається причетним до ряду патологічних процесів (інфаркту міокарда, порушення ритму серця, легеневої та системної гіпертонії, атероскле-

розу, злюкісних новоутворень) [4, 5]. ET-1 викликає збільшення кількості Т-лімфоцитів у тканинах і органах, що, у свою чергу, залишає інші імунокомпетентні клітини, зокрема макрофаги, які продукують фактори, що стимулюють деструкцію патологічного вогнища і призводять до несприятливого прогнозу для нормальної репарації тканин [3, 6]. Деякими авторами було доведено, що макрофаги можуть диференціюватися в дві субпопуляції: перші мали здатність знищувати пухлинні клітини, інші – посилювати їх зростання. Вони характеризувалися як клітини з вираженими ефекторними властивостями, що можуть як брати участь у захисті мікроорганізмів і малігнізованих клітин, так і протидіяти їм. Макрофаги активно продукували різні біологічно активні речовини, у тому числі окис азоту, але його надмірна кількість у поєданні з супероксидами призводила до синтезу пероксинітратів, які через ушкодження функції гемоглобіну викликали гіпоксією з порушенням процесів регенерації тканин [7, 8].

© B.B. Хазієв, I.B. Сорокіна, 2013

В літературі є дані про посилення експресії генів, що контролюють синтез ET-1, рецепторів до ET-1, а також ендотелінперетворюючого ферменту при експериментальній патології щитовидної залози, зокрема при утворенні зоба, викликаного тіоурацилом і дієтою з низьким вмістом йоду. Синтез ET-1 також посилювався під впливом багатьох факторів, у тому числі цитокінів [9–11]. Отримано дані щодо рівнів ET-1 і аутоантитіл до нього при аутоімунному тиреоїдіті (AIT), які зростали у хворих на AIT з субклінічним гіпотиреозом, але не мали очікуваного збільшення при AIT з маніфестним гіпотиреозом [12].

Є дані і про участь системи ET в патогенезі злоякісних новоутворень, однак даних імуностохімічних досліджень щодо вузлової патології щитовидної залози зовсім мало і вони недостатньо інформативні [13–16].

Метою дослідження було визначення особливостей експресії рецепторів до ET-1 в тканинах вузлової тиреоїдної патології злоякісного і доброкісного характеру.

Матеріал і методи. В дослідженні використаний операційний матеріал 124 хворих (18 випадків одно- та багатовузлового колоїдного зоба, 60 випадків тиреоїдних фолікулярних адено, 14 нормофолікулярних, 16 макрофолікулярних, 15 мікрофолікулярних, 15 трабекулярних і солідних, 16 випадків фолікулярного раку щитовидної залози, 19 випадків папілярного раку щитовидної залози та 11 випадків медулярного раку), що були прооперовані у хірургічному відділенні клініки Інституту проблем ендокринної патології ім. В.Я. Данилевського. Імуностохімічне дослідження проводили на парафінових зрізах товщиною 5–6 мкм непрямим методом Кунса за методикою Brosman [16]. Рецептори до ET-1 визначали за допомогою монокlonальних антитіл до ET-1 (Chemicon, USA). В якості люмінесцентних міток використовували F(ab)-2 – фрагменти кролячих антитіл проти імуноглобулінів миши. Препарати вивчали в люмінесцентному мікроскопі «ЛЮМАМ-ІІ» з використанням світлофільтрів ФС-1-2, СЗС-24, БС-8-2, УФС-6-3. Інтенсивність експресії ендотеліну-1 визначали на мікрофлюориметрі ФЕУ-35 і виражали в умовних одиницях, рівних струму, що протікає через вимірювальний прилад. Отримані дані обробляли за допомогою статистичних методів.

Результати та їх обговорення. Імуностохімічне дослідження виявило експресію рецепторів до ET-1 ендотелію судин у 100 % препаратів колоїдного багатовузлового зоба. Середня величина цього показника становила $(33,25 \pm 3,60)$ мкА і була найменшою серед усіх досліджуваних варіантів вузлової патології щитовидної залози.

Судинний ендотелій фолікулярних адено також активно експресував поверхневі рецептори до ET-1 у 100 % досліджуваних випадків, при цьому у порівнянні з групою колоїдного багатовузлового зоба інтенсивність світіння препаратів вірогідно посилювалася (таблиця). Дана закономірність зустрічалася в усіх варіантах доброкісних фолікулярних неоплазій щитовидної залози. Максимальна інтенсивність світіння була зареєстрована в препаратах трабекулярних і солідних фолікулярних адено – $(53,56 \pm 5,0)$ мкА, але вірогідної різниці у порівнянні з іншими патоморфологічними типами тиреоїдних адено виявлено не було.

Ендотелій судин злоякісних новоутворень щитовидної залози максимально експресував поверхневі рецептори до ET-1 у 100 % випадків. Необхідно відмітити, що у порівнянні з фолікулярними аденоама щитовидної залози, незалежно від їх гістологічного типу, інтенсивність світіння препаратів була вірогідно вищою. Статистично значущої різниці між інтенсивністю експресії в групах фолікулярного раку, папілярного раку та медулярного раку не отримано (таблиця). Необхідно відмітити максимальне світіння в групі папілярного раку щитовидної залози – $(79,0 \pm 8,0)$ мкА.

Результати проведеного дослідження свідчать про різний характер ангіогенезу в залежності від патоморфологічного типу осередкової неоплазії щитовидної залози. Отримані в ході дослідження дані вказують на 100%-ву експресію ET-1 в досліджуваних препаратах раку щитовидної залози, хоча інші автори отримали тільки 90 % імунопозитивних препаратів папілярного раку щитовидної залози і відсутність світіння рецепторів до ET-1 для медулярного раку щитовидної залози [17]. Тим не менш, максимальні показники експресії рецепторів до ET-1 в препаратах раку щитовидної залози підтверджують активну участь ET

Інтенсивність світіння рецепторів до ET-1 в ендотелії судин вузлового колоїдного зоба і пухлин щитовидної залози, ($M \pm m$) мкА

Група спостереження		Інтенсивність світіння
Вузловий колоїдний зоб		$33,25 \pm 3,60$
Фолікулярна аденома	нормо	$48,23 \pm 4,00^*$
	макро	$48,98 \pm 5,00^*$
	мікро	$48,44 \pm 3,00^*$
	трабекулярна і солідна	$53,56 \pm 5,00^*$
Рак щитовидної залози	фолікулярний	$76,00 \pm 7,50^{\#}$
	папілярний	$79,00 \pm 8,00^{\#}$
	медулярний	$77,00 \pm 6,00^{\#}$

Примітка. $p < 0,05$; * у порівнянні з вузловим колоїдним зобом; $\#$ у порівнянні із трабекулярною і солідною аденомою.

в процесах канцерогенезу і проліферації злойкісних новоутворень щитовидної залози [13, 15].

В даний час відомо, що ЕТ взаємодіють з двома видами рецепторів: ендотелін-рецептором А (ETAR) і ендотелін-рецептором В (ETBR). ET-1 переважно зв'язується з ETAR, обумовлюючи вазоконстрикторний ефект. Також реалізацію ETAR-опосередкованого сигнального шляху пов'язують з проліферацією й антиапоптозним ефектом. Реалізація ETBR-сигнального шляху, навпаки, може стимулювати апоптоз і пригнічувати пухлинну прогресію. Оскільки ETBR також забезпечує виведення ET-1, передбачається, що інгібування ETBR може підвищувати рівень вмісту ET-1 і тим самим сприяти прогресії пухлини [18]. Відомо, що одним із таких препаратів є селективний антагоніст ETAR атразентан. Спорідненість атразентану до ETAR у 1800 разів більша, ніж до ETBR. Згідно з результатами попередніх клінічних досліджень отримано збільшення часу до

прогресування пухлини у хворих на рак передміхурової залози на фоні терапії атразентаном [19]. Таким чином, розробка препаратів, що селективно інгібують ETAR, може стати одним із напрямків у лікуванні раку щитовидної залози.

Висновки

- Дослідження експресії рецепторів до ET-1 в препаратах вузлового колоїдного зоба, фолікулярних аденом щитовидної залози та злойкісних тиреоїдних новоутворень виявило позитивну імуноактивність у 100 % випадків.
- Максимальна статистично вірогідна експресія рецепторів до ET-1 зареєстрована в тканинах фолікулярного, папілярного та медулярного раку щитовидної залози.
- Активний пошук речовин, які здатні інгібувати рецептори до ET-1, може привести до розробки таргетної терапії раку щитовидної залози.

Список літератури

1. Гомазков О.А. Эндотелий – «эндокринное дерево» / О.А. Гомазков // Природа. – 2000. – № 5. – С. 5–7.
2. Лупинская З.А. Эндотелий сосудов – основной регулятор местного кровотока / З.А. Лупинская // Вестник КРСУ. – 2003. – № 7. – С. 23–24.
3. Филяева Ю.А. Гомеостатические особенности ангиогенных факторов при заживлении раны гипертрофическим рубцом после маммопластики / Ю.А. Филяева, Т.Г. Тенчурина // Совр. проблемы науки и образования. – 2007. – № 2. – С. 73–74.
4. Ватутин Н.Т. Эндотелины и сердечно-сосудистая патология / Н.Т. Ватутин, Н.В. Калинкина, А.Л. Демидова // Укр. кардіол. журн. – 2006. – № 1. – С. 101–106.
5. Механізми розвитку дисфункції ендотелію та її роль у патогенезі ішемічної хвороби серця / О.О. Абрагамович, А.Ф. Файнік, О.В. Нечай [та ін.] // Укр. кардіол. журн. – 2007. – № 4. – С. 81–87.

6. Carncek P. Immunoreactive endothelin in human plasma: marked elevation in patients in cardiovascular shock / P. Carncek, D.J. Stewart // Biochemical and Biophysical Research Communications. – 1989. – № 161. – Р. 562–567.
7. Бережная Н.М. Роль клеток системы иммунитета в микроокружении опухоли / Н.М. Бережная // Онкология. – 2009. – Т. 11, № 1 (39). – С. 6–17.
8. Expression of the endothelin axis in noninvasive and superficially invasive bladder cancer: relation to clinicopathologic and molecular prognostic parameters / E. Eltze, P.J. Wild, C. Wulfing [et al.] // Eur. Urology. – 2009. – Vol. 56, № 5. – Р. 837–847.
9. Глазанова Т.В. Продукция некоторых цитокинов у больных с аутоиммунными заболеваниями щитовидной железы / Т.В. Глазанова, Л.Н. Бубнова, Е.М. Трунин // Проблемы эндокринологии. – 2005. – № 3. – С. 29–32.
10. Зорин Н.А. Сравнительное изучение уровней некоторых цитокинов, белков острой фазы, тиреотропного гормона и антител к тиреопероксидазе при лечении аутоиммунного тиреоидита / Н.А. Зорин, Т.В. Аппельганс // Цитокины и воспаление. – 2006. – Т. 5, № 3. – С. 46–48.
11. Исаева М.А. Аутоантитела различных уровней специфичности и функциональности в патогенезе и диагностике аутоиммунных заболеваний щитовидной железы / М.А. Исаева, З.И. Богатырева // Клиническая и экспериментальная тиреоидология. – 2007. – № 3. – С. 27–34.
12. Уровень эндотелина-1 и аутоантител к нему при аутоиммунных тиреопатиях / Н.Н. Цыбиков, А.А. Зуева, Е.Б. Жигжитова [и др.] // Кубанск. научн. мед. вестник. – 2009. – № 4. – С. 153–155.
13. Donckier J.E. Role of the endothelin axis in the proliferation of human thyroid cancer cells / J.E. Donckier, J. Mertens-Strijthagen, B. Flamion // Clinical Endocrinology. – 2007. – Vol. 67, № 4. – Р. 552–556.
14. Endothelin axis expression in medullary thyroid carcinoma: a potential therapeutic target / J. Donckier, L. Michel, M. Delos [et al.] // Clinical Endocrinology. – 2004. – Vol. 61, № 2. – Р. 282–284.
15. Increased expression of endothelin-1 and its mitogenic receptor ETA in human papillary thyroid carcinoma / J.E. Donckier, L. Michel, Van R. Beneden [et al.] // Clinical Endocrinology. – 2003. – Vol. 59, № 3. – Р. 354–360.
16. Brosman M. Immunofluorescence vysetrovaniye formal-parafinovogo materialu / M. Brosman // Cs. patol. – 1979. – Vol. 15, № 4. – Р. 215–220.
17. Presence of endothelin-1 in the normal and pathological human thyroid / M. Lenziardi, P. Viacava, I. Fiorini [et al.] // J. Endocrinological Investigation. – 1995. – Vol. 18, № 5. – Р. 336–340.
18. Bagnato A. Endothelin receptors as novel targets in tumor therapy / A. Bagnato, P.G. Natali / J. Translational Medicine. – 2004. – № 2. – Р. 16.
19. Phase 3, randomized, controlled trial of atrasentan in patients with nonmetastatic hormone-refractory prostate cancer / J.B. Nelson, W. Love, J.L. Chin [et al.] // Cancer. – 2008. – № 113 (9). – Р. 2478–2487.

В.В. Хазиев, И.В. Сорокина

ЭКСПРЕССИЯ РЕЦЕПТОРОВ К ЭНДОТЕЛИНУ-1 В УЗЛОВЫХ НЕОПЛАЗИЯХ ЩИТОВИДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ

Проведено иммуногистохимическое исследование экспрессии рецепторов к эндотелину-1 в препаратах коллоидного зоба, фолликулярныхadenом и рака щитовидной железы. Выявлена положительная иммунореактивность в 100 % случаев. Путём исследования интенсивности свечения определена максимальная статистически достоверная экспрессия рецепторов к эндотелину-1 в тканях фолликулярного, папиллярного и медуллярного рака щитовидной железы, что указывает на возможность разработки таргетной терапии онкологической тиреоидной патологии на основании активного поиска веществ, способных ингибиовать рецепторы к эндотелину-1.

Ключевые слова: эндотелин-1, щитовидная железа, узловой зоб, фолликулярная adenома, папиллярный рак, фолликулярный рак, медуллярный рак.

V.V. Khaziev, I.V. Sorokina

EXPRESSION OF ENDOTHELIN-1 RECEPTORS IN THE NODULAR THYROID NEOPLASIA

Immunohistochemical study of endothelin-1 receptors expression in the tissues of colloid goiter, follicular adenomas and cancer of thyroid gland was carried out by the authors. Positive immunoreactivity was detected in 100% of cases. Maximum statistically significant expression of endothelin-1 receptors is defined in the tissues of follicular, medullary and papillary thyroid cancer by examining the emission intensity, which indicates the possibility of developing a targeted therapy of malignant thyroid pathology on the basis of an active search for substances that can inhibit the endothelin-1 receptors.

Key words: *endothelin-1, thyroid gland, nodular goiter, follicular adenoma, papillary carcinoma, follicular carcinoma, medullary carcinoma.*

Поступила 29.08.13